

МЕДИЧНІ НАУКИ

Шаkun О.А.

*кандидат медичних наук, доцент,
Національний фармацевтичний університет*

ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ ЗА ДОПОМОГОЮ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Вступ. Неочікуваний перехід закладів освіти на змішане та дистанційне навчання в 2020 році в зв'язку з пандемією – одне з актуальних питань сьогодення. Воно стало доволі серйозним іспитом для освітян, викладачів та студентів. Довилось швидко адаптуватись до умов карантину і дистанційне навчання стало важливим інструментом модернізації освітніх процесів.

Метою роботи було проаналізувати данні літератури та поділитися власним досвідом викладання дисциплін медичного профілю за допомогою сучасних інструментів освітніх процесів.

Матеріали та методи. Аналіз наукової літератури та власний досвід викладання дисциплін медичного профілю за допомогою дистанційного навчання.

Результаті та обговорення. Засновником дистанційного навчання вважається Ісаак Пітман, який ще в 1840 році запропонував для студентів Англії навчання через поштовий зв'язок. Заочна форма навчання з'явилась пізніше, в 1856 році, в Німеччині, за допомогою Чарльза Тюссе та Гюстава Лангеншейдта [1]. І тільки в 1969 році у Великої Британії з'явився перший університет дистанційного навчання, котрий називався Відкритим університетом.

З розвитком телебачення, появою комп'юторів та швидкого Інтернету таке навчання стало доволі простішим, хоча і не звичним [1; 2].

В 2002 році, коли Міністерством освіти і науки України був запроваджений експеримент з дистанційного навчання, з'явилося дистанційне навчання в Україні. Кабінетом Міністрів України була затверджена перша Програма розвитку системи дистанційного навчання 2004–2006 рр. [3]. На виконання програми було розроблене перше Положення про дистанційне навчання, затверджене наказом

Міністерства освіти і науки України від 21.01.2004 № 40 [4]. З розвитком технологій у 2013 році було затверджене нове Положення про дистанційне навчання [5].

Національний фармацевтичний університет завжди відкритий до сучасних засобів навчання і тому в 2012 році в газеті «Аптека» з'явилося звернення ректора В.П. Черних та директора інституту підвищення кваліфікації спеціалістів фармації (ІПКСФ) О.Ф. Пімінова до української фармацевтичної громади та презентація нового освітнього проекту «Університет – дистанційна освіта on-line». Концептуальним підґрунтям проекту було створити сучасні міжнародні стандарти та засади фармацевтичної діяльності [6].

Ректор університету А.А. Котвіцька продовжила розвивати дистанційне навчання в НФаУ і під її керівництвом для забезпечення якісного навчання фармацевтів було створено умови для спеціальної підготовки викладачів університету на базі Національного технічного університету, університету КРОК (м. Київ) та пізніше ІПКСФ.

В 2016 році сумісно з іншими викладачів НФаУ я також пройшла програму «Е-тьютор», яку розробив Університет Анкари та Університет прикладних наук (м. Цюрих) та проводив, маючи ексклюзивне право, Університет КРОК (м. Київ). Протягом десяти тижнів викладачі вивчали систему управління Moodle, займалися графічним дизайном, створенням силабусів, розробкою мультимедійного контенту та ефективних наглядних засобів навчання, створення глосарію та виконували випускну роботу «Створення електронного портфолію дистанційного курсу».

В 2017 році вперше в університеті відбулася сертифікація дистанційних курсів 17 кафедр та 34 магістри успішно захистили диплом університету.

Викладачами кафедри мікробіології, вірусології та імунології НФаУ, на якій я працюю доцентом, також розроблені дистанційні курси, які успішно застосовуються у навчанні.

В університеті працюють декілька інформаційних платформ за допомогою яких здійснюється навчання: платформа для тестування (test.nuph.edu.ua), платформа для розміщення дистанційних курсів кафедр та матеріали для самостійної роботи (pharmel) та інші.

В умовах сьогодення дистанційне навчання виявилось порятунком та головним інструментом сучасної освіти. Але як і всі методи, воно має як переваги так і недоліки.

На сьогодні порядок організації та запровадження дистанційного навчання визначено Положенням про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 08.09.2020 № 1115 [7].

Висновки. Дистанційне навчання – це перш за все самоосвіта яка організована та контрольована за допомогою сучасних комп’ютерних технологій. Невід’ємною задачею викладача є мотивування здобувачів вищої освіти, інтерактивне спілкування з ними та постійні консультації в Інтернет мережі.

Список використаних джерел:

1. Пилаєва Т. Історія розвитку дистанційної освіти в світі. *Наукові записки*. 2016. № 147. С. 114–118.
2. Булак Г.В. Сучасні умови організації навчального процесу в медичному вузі. *Медична освіта*. 2014. № 3. С. 25–26.
3. Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004-2006 роки. Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1494-2003-%D0%BF#Text>
4. Положення про дистанційне навчання : Наказ МОН № 40 від 21 січня 2004 року.
5. Положення, затверджене наказом МОН за № 466 від 24 квітня 2013 року.
6. Черних В.П. Університет – дистанційна освіта он-лайн. Газета Аптека № 35 (856) від 10 вересня 2012 року.
7. Деякі питання організації дистанційного навчання (зарєєстровано в міністерстві юстиції України № 941/35224 від 8 вересня 2020 року). Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/deyaki-pitannya-organizaciyi-distancijnogo-navchannya-zareyestrovano-v-ministerstvi-yusticiyi-ukrayini-94735224-vid-28-veresnya-2020-roku>